

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 07/04/2024.

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 89

Hoà Thượng trích lời Khổng Lão Phu Tử rằng đừng mang cho người những gì mình không muốn vì việc gây thù trước oán sẽ tạo ra nghiệp chướng, quả báo sẽ đến. Tâm hại người và phòng bị với người là gánh nặng cho chúng ta. Ngài dạy hãy nghe lời làm theo, giữ tâm thanh tịnh, tất cả đãi ngộ hãy để Phật, Bồ Tát an bài. Ngài cũng khuyên nếu có duyên phận làm việc tốt thì phân tích duyên này là tà hay chánh. Chánh thì mới làm.

Hoà Thượng nói: ***“Bạn đã tạo những nghiệp bất thiện rồi, không sớm thì muộn quả báo sẽ đến với bạn. Cho dù bạn gây thù trước oán với người, người ta không tìm bạn để trả thù nhưng nghiệp chướng vẫn sẽ chướng ngại bạn. Nếu có bất cứ việc gì thì trước tiên phải kiểm thảo chính mình. Khổng Lão Phu Tử nói rằng cái gì mình không muốn thì đừng mang tới cho người”***.

Chúng ta hãy tự xét xem chúng ta muốn mọi việc thuận lợi, tốt đẹp, muốn người ta phải siêng năng nhưng bản thân chúng ta lại lười nhác, mình muốn người khác tinh tấn dững mãnh còn mình thì yếu đuối, chênh mảng.

Cho nên tất tậ những gì người ta mang đến cho chúng ta mà chúng ta không thích thì chúng ta đừng mang những việc đó đến cho người. Hằng ngày trong lớp học, chúng ta muốn các cô giáo siêng năng, làm mọi việc được tốt thì chúng ta ít nhất sau khi đã nói ra ý muốn đó thì mình phải làm gấp đôi, gấp ba các cô giáo. Thậm chí không cần phải nói, một khi người ta thấy mình làm là người ta đã kính phục rồi. Nếu mình không làm hơn người mà ở đó nói lời Thánh Hiền thì người ta sẽ mất niềm tin.

Lễ hội tri ân vừa rồi cũng là giai đoạn khiến chúng tôi rất bận nhưng chúng tôi vẫn tranh thủ gói bánh miệt mài để biếu tặng các trường. Bản thân chúng tôi đối với công việc hằng ngày không phụ thuộc người khác mà hoàn toàn tự nỗ lực. Ngay trong thời gian bận rộn với công tác dịch thuật, chúng tôi vẫn chăm sóc cây cối, làm cỏ, com nước tự phục vụ. Sân vườn luôn sạch sẽ. Khách đến thăm thì chính chúng tôi hái rau, rửa sạch một rô to để đãi họ món lẩu. Chúng tôi đùa rằng ở đây có tiên xuống làm việc, hết giờ tiên lại về.

Hoà Thượng tiếp lời: ***“Lời Ngài Khổng Lão Phu Tử dạy là giúp chúng ta có tâm nhân hậu. Muốn người khác cười với mình thì chính mình trước tiên mỉm cười với họ. Đối nhân xử thế tiếp vật phải chí công vô tư. Đây đều là những bài học làm***

người.” Khi chúng ta càng thực hiện lời dạy của Thánh Hiền thì mới thấy những lời dạy đó thật là sâu sắc. Nếu không làm thì không thể cảm nhận được. Càng thậm tệ hơn nếu chúng ta lặp lại lời nói của người xưa một cách trơ trẽn tức là miệng nói, yêu cầu người khác làm nhưng mình lại không làm.

Hoà Thượng dạy: **“*Tâm hại người không nên có, tâm phòng bị với người cũng không cần thiết. Có tâm này thì tự nhiên làm mình bị gánh nặng. Trong tất cả những cảnh duyên, chỉ lo cho tâm thanh tịnh của chính mình, nghe lời dạy mà làm theo. Tất cả đãi ngộ trong cuộc đời này hãy để cho Phật, Bồ Tát an bài, phước báu của mình an bài.*”**

Người xưa từng nói: **“*Dùng người thì phải tin mà đã không tin thì không dùng*”** cho nên không cần phòng bị. **“*Dùng*”** có nghĩa là giao việc.

Hoà Thượng dạy chúng ta tất cả đãi ngộ trong cuộc đời này như cơm ăn, áo mặc, nhà ở và mọi thứ cần dùng nên để Phật và Bồ Tát an bài. Phật Bồ Tát lo mới chu đáo mọi bề. Bệnh khổ cũng là do Phật Bồ Tát an bài để mình có một chút phản tỉnh: **“*Nghĩ đến thân thể đừng cầu không bệnh khổ, vì không bệnh khổ thì dục vọng dễ sinh*”**.

Ngày xưa chúng tôi hay khởi lên sự oán trách nhưng sau này chúng tôi không còn có tâm oán trách mà là tâm tri ân. Sáng nào chúng tôi cũng uống thuốc mà mỗi lần uống là niệm Phật 30 câu mới uống. Như vậy thật là tốt! Nếu không bệnh thì không phải uống thuốc và cũng không nhớ niệm Phật. Không bệnh thì chúng tôi còn rong ruổi nhiều hơn nữa, cuối cùng chỉ là **“*háo danh háo lợi*”**.

Mình đừng tưởng rằng mình có thể kiểm soát được **“*danh lợi*”**. Nghe một lời khen mà có một chút êm tai hay nghe một lời chê mà khởi chút không vừa lòng thì đó chính là **“*danh lợi*”**, đâu cần phải trải qua việc gì lớn đâu!

Cho nên Hoà Thượng dạy chúng ta không có tâm hại người, tâm phòng bị khi đối diện tất cả các cảnh duyên mà chỉ cần giữ tâm thanh tịnh của chính mình và y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Làm được như vậy thì mọi sự đãi ngộ của cuộc sống này sẽ do Phật Bồ Tát an bài.

Có người thấy chúng tôi trồng nhiều rau quá thì hỏi rằng rau nhiều như vậy biết cho ở đâu. Đây là tâm nhỏ hẹp, nhỏ đến mức không thấy những gì xung quanh. Hằng ngày niệm Phật với tâm nhỏ hẹp mà có thể là đệ tử của Phật A Di Đà hay công dân của Thế Giới Tây Phương Cực Lạc không?

Cho nên, chúng ta hãy tự xét xem với tâm thái hiện nay của chúng ta **“*tự tư tự lợi, ảo danh ảo vọng*”** mà mong Phật Bồ Tát an bài thì quả thật chúng ta đang đại vọng tưởng. Đại vọng tưởng thì kết quả là đại phiền não.

Hòa Thượng nói: **“*Khi chúng ta y giáo phụng hành, mọi sự để nó thành tựu một cách tự nhiên. Có duyên phận làm việc tốt thì phải có trí tuệ phân tích duyên này cho*”**

rõ là tà hay chánh. Chánh thì nên làm, không chánh thì không nên làm.” Có người nói với chúng tôi là có tiền sẽ mua ngôi trường đó cho chúng tôi làm giáo dục thì chúng tôi từ chối và nói rằng: “*Chúng tôi làm là từ những đồng tiền chắt chiu mà có chứ không lấy từ những đồng tiền tự nhiên mà có.*” Chúng ta đừng nghĩ việc này là tốt, chúng ta phải xét xem tiền đó từ đâu. Phải có trí tuệ để phân biệt tà và chánh.

Hoà Thượng dạy rất sâu sắc: “*Cho dù có người hảo tâm thành toàn cho chúng ta thì chúng ta cũng phải quan sát sự ảnh hưởng của nó ở tương lai. Không nên khinh suất để cảnh giới lôi kéo, cuốn mình vào trong đó*”. Tất cả chúng ta đều phải đề cao phản tỉnh việc này.

Chúng ta làm lễ hội tri ân hơn 10 năm nay, hoàn toàn không nhận tiền của bất kỳ đơn vị tài trợ nào. Tất cả những đồng tiền đó là của những người học tập chuẩn mực Thánh Hiền, cảm nhận việc gì cần làm thì cùng nhau làm. Chứ không có doanh nghiệp hay đại gia nào tài trợ. Mọi việc chúng ta làm đều rất rõ ràng nên chúng ta mới làm được tốt đẹp và dài lâu như thế.

Bài học hôm nay Hoà Thượng dạy chúng ta rất sâu sắc và thực tế. Khi chúng ta gặp được duyên làm việc thiện thì phải xét xem duyên đó là chánh hay tà. Có người dùng tiền mua trường để chúng ta làm thì tiền họ mua có phải từ lao động chân chánh không? Nếu bỏ qua việc này thì có thể thấy lợi trước mắt nhưng phải gánh chịu hậu quả trong tương lai. Vì vậy, Hoà Thượng dạy chúng ta không nên khinh suất khiến cảnh duyên “*danh vọng lợi dưỡng*” lôi cuốn chúng ta, lúc đó lăn trong cảnh duyên thì không còn biết được cảnh tốt hay cảnh xấu.

Bài học hôm qua Hoà Thượng nhắc chúng ta làm người phải biết “*tự cầu đa phước*” nghĩa là trong việc làm hằng ngày của mình phải nỗ lực luôn “*vì người khác phục vụ*”. Nếu chờ người khác phục vụ mình là tổn phước. Tất cả đều phải ở nơi chính mình không ngừng phấn đấu và hoàn thiện vì lợi ích chúng sanh.

Hoà Thượng nói ngay khởi tâm động niệm rất nhỏ của mình, nhất ngôn nhất hạnh, nhất động hay ngay cả mỉm cười, lời nói đều không qua mắt được chư Phật Bồ Tát thậm chí đến quỷ thần cấp thấp cũng biết nên chúng ta không thể che giấu được ai. Khởi tâm thuần thiện thuần tịnh hay ý niệm lợi mình hại người cũng đều như vậy, không thể che giấu ai được.

Đáng chú ý là các oan gia trái chủ luôn thích mình làm điều xấu thậm chí cố vũ ủng hộ chúng ta để họ có cơ hội trả thù chúng ta. Ngài Ngô Đạt quốc sư bị Tiều Thố đi theo suốt 10 kiếp nhưng kiếp nào Ngài cũng đều là cao tăng nên Tiều Thố không cách gì trả thù được. Đến kiếp thứ 10, chỉ vì Ngài Ngô Đạt khởi tâm vì danh lợi nên Tiều Thố liền nhập vào đầu gối gây nên mụn ghẻ ăn thịt người. Báo chí mấy ngày nay đăng tin có người nhiễm vi khuẩn ăn thịt người. Lúc trước, người nghe câu chuyện này có thể thấy rất mơ hồ, doạ dẫm nhưng bây giờ thì đã có hiện hữu cho chúng ta thấy.

Cho nên hãy tích công bồi đức! Hằng ngày hãy tu phước, tích phước và tiết phước chứ đừng ngồi đó để hưởng phước. Chúng ta hãy xem lại chỗ ăn, ở của mình đều nhờ sự giúp đỡ của người khác, trong đó có ân đức của Quốc Gia, Cha Mẹ, Thầy Cô và biết bao người thành toàn cuộc sống này cho mình. Vậy mà mình không làm gì chỉ lo hưởng thụ. Nếu vậy, chúng ta sẽ nhận quả báo.

Cho nên chúng ta phải hết sức nỗ lực. Đừng tưởng rằng chẳng ai biết sự chệnh mảng của chúng ta. Như câu chuyện Viên Liễu Phàm ngồi thiền ba ngày ba đêm với Thiền Sư Vân Cốc mà không hề khởi tâm động niệm khiến Thiền Sư không biết Viên Liễu Phàm đã tu hành đến cảnh giới nào. Ngài Vân Cốc mới nói với Viên Liễu Phàm: “*Chắc hiền giả công phu rất sâu?*” Viên Liễu Phàm mới nói ra là Ngài không công phu gì cả mà mọi thứ trong cuộc đời của Ngài đều đã do số mệnh sắp đặt hết cho nên không cần phải khởi tâm động niệm. Lúc ấy, Ngài Vân Cốc mới biết Viên Liễu Phàm vẫn là một phàm phu. Ví dụ này cho thấy mình không khởi tâm động niệm thì không ai biết chứ một khi đã khởi tâm là thiện hay ác thì trên Chư Phật Bồ Tát, dưới là quỷ thần cấp thấp đều biết.

Cho nên Hoà Thượng nhắc chúng ta rằng mình muốn giấu giếm việc bất thiện hay lười biếng đều không được vì ít nhất những hành động ấy đều hiện trên thân tướng của chúng ta. Hôm qua một số người đến thăm chúng tôi đã vô cùng ngạc nhiên khi thấy chúng tôi không khác gì một ông nông dân. Cũng đã có không ít người thất vọng vì họ vọng tưởng rằng một ông Vọng Tây lẽ ra phải sống trong một căn biệt thự có cảnh vệ. Cho nên mọi việc của chúng ta đều không thể che giấu được.

Chúng ta hãy tích cực siêng năng vì công việc mà lo nghĩ còn nếu chúng ta chệnh mảng, lười biếng không vì việc chung thì cũng không thể che giấu được ai. Thậm chí những hành động hay khởi tâm động niệm của chúng ta còn khiến quỷ thần khinh ghét, muốn ác hại chúng ta mà không được vì mỗi con người đến thế gian đều có phước báu nhất định. Người xưa có câu: “*Sơn ăn tùy mật, ma bắt tùy người*”. Bởi vậy mà có người làm ác nhưng chưa chết cho dù trong đời sống của họ đã hứng chịu một số quả báo.

Hằng ngày, “*tự cầu đa phước*” là rất quan trọng. Người xưa dạy: “*Một bữa ăn ngậm nước đều do tiền định*”. Tiền định chính là phước báu. Vậy thì đi, đứng, nằm, ngồi, ăn uống ngủ nghỉ của chúng ta đều tiêu vào phước báu. Không tạo phước mà chỉ hưởng phước cũng giống như trên mảnh ruộng mà làm không đủ ăn thì phải đi vay, còn ngược lại biết tạo phước, tiết phước là trên mảnh ruộng đó sản phẩm làm ra không chỉ dư thừa mà chúng ta còn đem tặng cho người khác.

Phước của chúng ta không có dư nên nếu chúng ta không biết tiết phước thì ngày ngày chúng ta tiêu vào phước báu của sinh mạng. Chúng ta đừng nghĩ rằng tiền của Cha Mẹ ăn cả đời không hết, đây là trong mạng mình còn phước thì mình mới được hưởng như vậy còn nếu trong mạng đã hết phước thì sẽ chết trước khi hết tiền của Cha Mẹ.

Giống như tiền trong tài khoản không được bổ sung vào mà chỉ rút ra, đến một ngày không còn gì để rút nữa. Phước hết thì “*lộc tận nhân vong*”.

Cho nên trong cuộc sống hằng ngày không nên lãng phí, xa xỉ. Nhiều người vô tâm đến mức gây ra hoang phí. Ví dụ có người được rau, được đậu phụ thì không bảo quản tốt khiến bị hỏng trong khi chúng tôi chắt chiu từng đồng để mua đồ cho các lò đậu. Giữa rau thủy canh và thổ canh thì chỉ hái rau thủy canh để ăn vì sạch sẽ còn rau thổ canh thì bỏ mặc khiến già cỗi hoang tàn. Những hành động như vậy không phải là “*tự cầu đa phước*”.

Chúng ta luôn phải có ý niệm dành chỗ tốt cho người và thiệt thòi cho mình, phải thật sự không chỉ trên lời nói mà phải bằng hành động.

Hoà Thượng dạy chúng ta nếu làm việc ác thì phải chân thành phát lồ sám hối. Chỉ cần việc gì đó có sai lầm so với chuẩn mực của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền đã là việc ác. Phát lồ là nói ra và sám hối là từ sau khi phát lồ không tái phạm. Không nên hôm nay phát lồ sám hối, ngày mai lại phạm lỗi vì Phật Bồ Tát từ bi có thể tha thứ cho chúng ta. Chúng sanh đùa với Phật nhưng đối với quỷ thần và oan gia trái chủ thì đừng có đùa. Phật lòng với người hiền thì không sao, phật lòng với kẻ ác thì nguy hiểm. Cho nên phải hết sức cẩn thận./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!